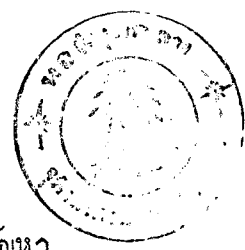

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หน้าที่สำคัญอันหนึ่งของครอบครัวคือ การถ่ายทอดค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ได้รับจากบรรพบุรุษให้กับชนรุ่นหลังและนำระบบสังคมภายนอกมาสู่สมาชิกในครอบครัว^๑ จึงอาจกล่าวได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่วางมาตรฐานพฤติกรรม และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้กับสมาชิก แม้แต่การที่สมาชิกของครอบครัวไปกระทำผิดกฎหมาย ครอบครัวก็มีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย ในรายงานของเจ้าหน้าที่จากสถาบันควบคุมความประพฤติเด็กและเยาวชนปรากฏว่าครอบครัวมีอิทธิพลในการ เกิดพฤติการณ์อาชญากรรมมากจากการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดและข้อหาที่เด็กถูกจับมาปรากฏว่าสาเหตุส่วนใหญ่เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวทั้งสิ้น^๒

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก^๓ พบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กไม่มีความสุข มีความคิดขัดแย้ง และมีความยุ่งยากใจในการปรับตัวนั้นส่วนมากเนื่องจากเด็กมีประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวคนต่าง ๆ กัน เช่น ความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่ราบรื่น บิดามารดาไม่รักใคร่ปรองดองกัน พี่น้องไม่สามัคคีกันเด็กไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือบิดามารดาที่เคร่งครัดในเรื่องระเบียบวินัยมากเกินไป ส่วนการวิจัยเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดกฎหมายก็ให้ผลสอดคล้องกัน ดัง Quay^๔ ได้สรุปไว้ว่า

^๑ Herbert C. Quay, Juvenile Delinquency, p. 92.

^๒ คมกริช วัฒนเสถียร "ปัญหาวัยรุ่น" วันนิตศาสตร์ หน้า ๘๑.

^๓ ปราชญ์ ปรัชญานามวงศ์ "การศึกษาปัญหาเด็กวัยรุ่น" วิทยานพนธ์ ระดับปริญญาตรี

Massachusetts Department of Correction Quarterly in Juvenile Delinquency by Walter C. Reckless and Maphens Smith, p. 126.

^๔ Quay, op.cit., p. 63.

บุคคลมีแนวโน้มจะทำผิดกฎหมายมักได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น และพฤติกรรมของเด็กกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าที่อยู่ในประสบการณ์มาก่อนหรือกับความคาดหวังของเด็กที่มีต่อปฏิกิริยาของบุคคลอื่น เราไม่สามารถจะกล่าวได้ว่ามีความเป็นไปได้ของประกอบที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายของเด็ก แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่ามีความสัมพันธ์ที่สำคัญยิ่งในกระบวนการอบรมสั่งสอน วิธีการอบรมสั่งสอนและปฏิกิริยาที่แสดงต่อเด็กจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพัฒนาการของพฤติกรรมเด็กภายหลัง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรในวัยที่เด็กจะเป็นสิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าลักษณะครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของเด็ก

การวิจัยเปรียบเทียบลักษณะครอบครัวเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิดในต่างประเทศในระยะหลังนั้น^๕ แสดงผลสอดคล้องกันว่า การขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กส่วนมากมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดกฎหมาย เด็กกระทำผิดส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีความบกพร่องทางความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เช่นบิดามารดาไม่รักใคร่ปรองดองกันและบุตรกับบุตรไม่สามัคคีกัน

ในประเทศไทยได้เคยมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก^๖ แต่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่ไม่ได้กระทำผิด การวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดกฎหมายโดยตรงมีน้อย สำหรับเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายนั้น ปรากฏว่ายังไม่เคยมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรายังขาดข้อมูลในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิด ผู้วิจัยมีความ

^๕ Ivy Bennett, Delinquent and Neurotic Children, pp. 155 - 168.

Sheldon Glueck, and Eleanor Glueck, Unraveling Juvenile Delinquency, as Quoted in Psychological of Personnel and Social Adjustment by Henry Clay Lindgren. p. 417.

สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการคือ ประการแรก จำนวนเด็กกระทำผิดในปัจจุบันได้เพิ่มขึ้น ตามสถิติคดีเด็กและเยาวชนปรากฏว่า "เด็กถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจ และคุมครองเด็กกลางใน พ.ศ. ๒๕๐๕ จำนวน ๑,๑๑๘ คน พ.ศ. ๒๕๐๖ จำนวน ๑,๓๓๐ คน ในจำนวนนี้เป็นชาย ๑,๕๖๖ คน หญิง ๑๖๔ คน และใน พ.ศ. ๒๕๐๗ มีเด็กถูกส่งมาจำนวน ๒,๒๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นชาย ๒,๐๕๕ คน หญิง ๑๖๑ คน ... ขอตีนาสนใจคือ จำนวนเด็กที่ถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจและคุมครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางแล้ว ครั้งหนึ่ง และได้กระทำผิดเป็นครั้งที่สอง หรือครั้งที่สาม โดยเฉพาะเด็กที่ถูกจับในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ถูกจับซ้ำในปีเดียวกันมีจำนวน ๔๘ คน ความผิดที่เด็กถูกจับซ้ำกันมาก คือ ลักทรัพย์มีจำนวนถึงครึ่งหนึ่งของเด็กเก่าที่เคยถูกจับมาแล้ว และในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็มีปรากฏการณ์กระทำผิดซ้ำเช่นเดียวกัน"^๗

จะเป็นไปได้หรือไม่ว่า การที่สถิติคดีเพิ่มขึ้นหรือเด็กกระทำผิดซ้ำนั้นน่าจะมีสาเหตุสำคัญบางอย่างที่ทำให้เด็กกระทำผิดและสาเหตุนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นแม่เมื่อเด็กได้รับการอบรมในสถานฝึกและอบรมเด็กแล้ว ภายหลังเมื่อกลับเข้าสู่สภาพเดิมทางบ้าน สภาพชีวิตในครอบครัวเหล่านี้อาจผลักดันและส่งเสริมให้เด็กกลับไปกระทำผิด จึงถูกจับส่งมาดำเนินคดีอีกวาระหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยใครจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการควบคุมความประพฤติ เด็กโตขอมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดมากขึ้น นอกจากนั้นข้อมูลที่ได้อาจเป็นประโยชน์สำหรับครูในการแนะแนวนักเรียนด้วย

อนึ่งการเปรียบเทียบครั้งนี้จะชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การที่เด็กกระทำผิดอย่างร้ายแรงนั้นมีสาเหตุเป็นเพราะว่าเด็กมีความคิดที่ไม่ดีเสมอไป แต่อาจจะมีภูมิหลังบางประการที่แตกต่างจากเด็กไม่กระทำผิดผลักดันให้เขาทำเช่นนั้น เนื่องจากไม่สามารถจะปฏิบัติทางอื่นในอันที่จะสนองความต้องการของตนได้

^๗ คมกริช อางแลว หน้า ๔๘.

ปัญหา

การวิจัยนี้จะศึกษาเปรียบเทียบเพื่อจะหาความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย

ความมุ่งหมาย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ทัศนคติที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวแบ่งออกเป็น ๓ ด้านดังนี้คือ ทัศนคติเกี่ยวกับความรักที่บิดามารดาให้กับเด็ก บรรยากาศในครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับเด็ก

๒. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติดังกล่าวข้างต้นระหว่างเด็กที่กระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย

คำจำกัดความ

เด็กกระทำผิดกฎหมาย หมายถึง เด็กชายหญิงอายุ ๑๒ - ๑๕ ปี ซึ่งมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายและถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

เด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย หมายถึง เด็กนักเรียนชายหญิงอายุ ๑๒ - ๑๕ ปี ที่ไม่เคยทำผิดกฎหมายหรือถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้กลุ่มเด็กที่กระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และธนบุรี เท่านั้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การศึกษาความคิดเห็นของเด็กชายหญิงอายุ ๑๑ - ๑๗ ปีในมลรัฐ Massachusetts^๔ ที่มาจากโรงเรียน ๑,๐๐๐ แห่ง พบว่าเด็กชายหญิงส่วนใหญ่รู้สึกพอใจในสภาพครอบครัวของตน แต่เมื่อเด็กมีอายุเพิ่มขึ้น ความพอใจจะค่อย ๆ ลดลง ผลของการศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมทางครอบครัวซึ่งแม้จะเป็นครอบครัวที่ไม่มีการแตกแยกก็ตาม แต่สภาพนี้ก็อาจจะเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เด็กประสบความยุ่งยากใจและมีปัญหาในการปรับตัวได้ การที่เด็กรู้สึกไม่พอใจในสภาพครอบครัวของตนนั้น เนื่องจากสาเหตุสำคัญตามลำดับดังนี้คือ บิดามารดาเข้มงวดรักษาระเบียบวินัยมากเกินไป สภาพครอบครัวอยู่กันอย่างแออัดยัดเยียด สภาพบ้านไม่น่าอยู่ เด็กต้องทำงานบ้านมากเกินไป ในบ้านไม่มีของเล่น สมาชิกในครอบครัวขาดความสามัคคีปรองดองกันและมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ

การวิจัยที่คล้ายคลึงกับเรื่องนี้คือ การวิจัยของปราชญ์ ปรชัญญานามวงศ์^๕ เรื่อง การศึกษาปัญหาของเด็กวัยรุ่น โดยใช้วิธีสังเกตแบบสอบถามไปให้ควอย่างประชากร ๓๑๒ คน เป็นเด็กไทย ๑๕๓ คน เด็กไทยจีน ๓๗ คน และเด็กจีน ๘๒ คน ผลของการศึกษาปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นจำนวนมากประสบความยุ่งยากใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบิดามารดาในด้านต่าง ๆ กัน โดยมากแสดงความรู้สึกว่าตนไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบิดามารดาแม้ในเวลาป่วย บางคนมีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาและบิดามารดาเองก็ไม่ปรองดองกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็กจึงมีน้อย

√ Burt^๖ พยายามปรับปรุงวิธีการศึกษาให้ดีขึ้น โดยวิธีการควบคุมการทดลองอย่างระมัดระวังและนำวิธีการทางสถิติมาใช้ในการช่วยวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ผลการศึกษาเปรียบเทียบครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมายปรากฏ

^๔Massachusetts Department of Correction Quarterly, op.cit.

^๕ปราชญ์ อ่างแล้ว

^๖Cyril Burt, The Young Delinquent, as quoted in Contemporary Social Problems by Harole A. Phelps, pp. 646-647.

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กกระทำผิดมี ๑๑ ประการตามลำดับดังนี้คือ ความบกพร่องเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ประวัติของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด กฎหมาย รัศมีสติปัญญาต่ำ ความสนใจในทางที่ผิด สภาพทางครอบครัวบกพร่อง ความบกพร่องในความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การคบเพื่อนพาลเกเร ประวัติครอบครัวเกี่ยวกับโรคจิต ความยากจนและสภาพร่างกายอ่อนแอ

✓ **Glueck**^{๑๑} ได้คัดแปลงวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ศึกษาคนว่าเรื่องเด็กกระทำผิดกฎหมาย ในการวิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดที่อยู่ในสถานับควบคุมความประพฤติกับข้อมูลของเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ผลของการศึกษาปรากฏว่า ชีวิตครอบครัวของเด็กที่กระทำผิดส่วนมากมักมีสภาพเลวกว่าครอบครัวของเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย มีอัตราส่วนสูงมากในเรื่องความล้มเหลวของชีวิตการแต่งงานและความแตกร้างในวัยเด็ก เด็กกระทำผิดส่วนมากจะอยู่กับบิดามารดาเลี้ยงมากกว่าบิดามารดาของตน ~~๕~~ ดังนั้นความรักความเอาใจใส่ที่บิดามารดาให้กับเด็กจึงมีน้อย เด็กมักถูกละเลยทอดทิ้งและปล่อยไว้ตามยถากรรม ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่า บรรพบุรุษเด็กกระทำผิดกฎหมายเคยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง จิตเสื่อมทราม ระเบียบวินัยในวัยเด็กมักเป็นระเบียบวินัยที่เข้มงวดมากเกินไปหรือไม่ระเบียบเลย เมื่อสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวเป็นเช่นนี้ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเด็กจึงค่อย ๆ เสื่อมลง ฉะนั้นการแสดงอารมณ์และบุคลิกภาพของเด็กพวกนี้จึงผิดไปจากเด็กธรรมดา

✓ **Lander**^{๑๒} ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องร้ายแรงที่เกิดขึ้นในอดีตของเด็กกระทำผิดกฎหมาย ๑๑๖ คน โดยศึกษาชีวิตประวัติของเด็กเหล่านี้ ผลของการวิจัยปรากฏว่า เด็กกระทำผิดส่วนมากมีประสบการณ์ที่เด็กคิดว่าร้ายแรงสำหรับตนคือ บิดามารดาไม่ปรองดองกัน

^{๑๑}Glueck, op.cit.

^{๑๒}J.Lander, "Traumatic Factors in the Background of 116 Delinquent Boys," in Longitudinal Studies of Child Personality by Alan A. Stone, and Gloria Cockran Onque, pp. 161 - 162.

บิคามารดาเป็นคนเจ้าอารมณ์ เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมไม่ได้ บิคามารดาละเลยทอดทิ้งเด็ก มีเด็ก ๕๕ ราย ที่ประสบกับเรื่องร้ายแรงหลาย ๆ ประการทำให้เด็กมีความทุกข์ทรมานใจมาก ส่วนอีก ๑๗ รายก็มีประสบการณ์เช่นเดียวกันนี้ แต่ความรุนแรงน้อยกว่าพวกแรก

✓ Andry^{๑๓} ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในบ้านของเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิดโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชากร ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๐ คน ผลของการศึกษาปรากฏว่า เด็กกระทำผิดส่วนมากได้รับความรักความเอาใจใส่และความเข้าใจจากมารดาเพียงคนเดียว และบรรยากาศในครอบครัวก็เป็นบรรยากาศที่ตั้งเครียดคือมีบิคามารดาเป็นคนเจ้าอารมณ์ และเข้มงวดในกฎเกณฑ์มากเกินไป ขณะที่เด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมายจะได้รับความรักความเอาใจใส่ทั้งจากบิดาและมารดาและบรรยากาศในครอบครัวเคร่งเครียดน้อยกว่า

Bennett^{๑๔} ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอารมณ์เนื่องจากขาดความสัมพันธ์ภายในครอบครัวโดยใช้การศึกษาชีวิตประวัติเด็กกระทำผิดกฎหมาย และเด็กที่เป็นโรคประสาท ผลของการศึกษาปรากฏว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายส่วนมากจะมีแนวโน้มที่จะแสดงปัญหาทางอารมณ์เนื่องจากขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวมากกว่าเด็กที่เป็นโรคประสาท สิ่งที่น่าสนใจคือ ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดกฎหมายของเด็กกับปัญหาของความสัมพันธ์ที่ไม่ดีภายในครอบครัว ลักษณะบรรยากาศในครอบครัวของเด็กกระทำผิดมักมีแต่การทะเลาะวิวาท บิคามารดาไม่รักใคร่ปรองดองกัน บุตรต่อบุตรก็ไม่สนิทสนมกลมเกลียวกัน และผู้วิจัยพบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายประสบปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัวมากกว่าเด็กที่เป็นโรคประสาท

^{๑๓}Robert G. Andry, Delinquency and Parental Pathology, pp. 32 - 70.

^{๑๔}Bennett, op.cit.

สำหรับการศึกษาเรื่อง เด็กกระทำความผิดกฎหมายในระยะหลังยังคงเน้นเกี่ยวกับ ความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและเด็ก ดังมีนักจิตวิทยาหลายคนให้ความสนใจ เกี่ยวกับทัศนคติในการเลี้ยงดูเด็กของมารดา โดยถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถวัดคุณภาพของ ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและเด็กได้ เช่น การศึกษาทัศนคติของมารดาที่มีต่อการเลี้ยง คุบุตรที่กระทำความผิดกฎหมายของ Madoff^๕ โดยผู้วิจัยให้มารดาเด็กกระทำความผิดกฎหมาย ๕๐ คนทำแบบทดสอบ The Parental Attitude Research Instrument ฉบับแก้ไข ใหม่ของ Shaefer และ Bell แบบทดสอบนี้มี ๒๓ หัวข้อ และทัศนคติเหล่านี้แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ ประเภทที่ ๑ ทัศนคติเกี่ยวกับการปกครองเด็ก (Authoritarian Control) มี ๑๖ หัวข้อ ประเภทที่ ๒ ทัศนคติเกี่ยวกับการละเลยทอดทิ้ง (Hostility Rejection) มี ๔ หัวข้อ และประเภทที่ ๓ ทัศนคติเกี่ยวกับการปกครองเด็กแบบ ประชาธิปไตย (Democratic Attitude) มี ๓ หัวข้อ ผลของการศึกษาปรากฏว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กของมารดาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมี ๕ หัวข้อ ซึ่งส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับระเบียบวินัยและการควบคุมความประพฤติเด็กคือ มารดาควบคุมเด็กกระทำความผิดกฎหมายเข้มงวดมากกว่ากลุ่มมารดาของเด็กที่ไม่กระทำความ ผิดกฎหมาย เช่น ใช้วิธีบังคับเด็กทำโทษเด็กอย่างรุนแรงและใช้อำนาจกับเด็กมากกว่า แต่ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างมารดาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ✓

ในประเทศไทย สภาวิจัยแห่งชาติ^{๑๖} ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "สาเหตุแห่ง ความผิดบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน" เพราะตามสถิติปรากฏว่าเด็กทำผิด ๔ ประเภทนี้มากขึ้นคือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความ ผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์ประกอบ

^๕Jaff M. Madoff, "The Attitude of Mothers of Juvenile Delinquents Toward Child Rearing," Journal of Consulting Psychology, 8: 2, 518 - 520, 1959.

^{๑๖}คณะอนุกรรมการวิจัยเหตุแห่งความผิดบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน "สาเหตุแห่งความผิดบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน" รายงานผลการวิจัย หน้า ๑๑๐-๑๑๑.

การตรวจสอบจำนวนชีวิตประวัติเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ๓๘๒ คน เด็กและเยาวชนเหล่านี้ เป็นผู้ที่ถูกจับในข้อหากระทำผิด ๔ ประการดังกล่าวแล้ว ผลของการวิจัยมีสาระสำคัญดังนี้คือ สาเหตุที่สถิติคดีเด็กในปี ๒๕๐๓ สูงขึ้นนั้น เนื่องจากมีสิ่งแวดล้อมที่ชวนให้เด็กและเยาวชนใช้ชีวิตเหลวแหลกมากขึ้น ผู้วิจัยได้เน้นภาวะสำคัญ ๆ ที่ทำให้เด็กอายุน้อยทำความผิดสูงซึ่งส่วนใหญ่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เนื่องจากเด็กจำนวนมากมีภาวะทางบ้านที่ไม่มีความสุข มีการแตกแยกทางสภาพครอบครัวถึงร้อยละ ๕๑.๐๕ กรณีเด็กมีใคอยู่กับบิดาร้อยละ ๒๑.๒๐ บิดามารดาควบคุมเด็กไม่เพียงพอร้อยละ ๓๒.๘๘ บิดามารดาบกร่องเรื่องการรักษา ระเบียบวินัยร้อยละ ๕๑.๓๐ ที่อยู่อาศัยแออัดยัดเยียด เด็กห่างเหินจากศาสนา และผู้ใหญ่ ทำตัวอย่างที่ไม่ดีให้เด็กเห็นก็มีมาก เหล่านี้ล้วนเป็นภาวะสำคัญที่ทำให้เด็กอายุน้อยทำความผิดมากขึ้น